

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Wat is het vieren van de Paaswake
toch altijd een indrukwekkende gebeurtenis!
Ik vind het altijd zo bijzonder.
We beginnen in een donkere kerk.
Eigenlijk zou de kerk natuurlijk helemaal
donker moeten zijn.
Maar dat is natuurlijk net iets te gevaarlijk.

En dan begin ik als priester
eerst met het maken van een vuurtje
en het zegenen van dat vuur.
Allemaal nog heel klein
en nauwelijks zichtbaar voor u in de kerk.
En vervolgens mag ik dan de nieuwe Paaskaars aan dat vuurtje
aansteken en zegenen.
Het Licht van Christus.
Een mooie, grote, nieuwe Paaskaars voor het komende jaar.
En dan draag ik zingend die Paaskaars,
hoog in de lucht,
door de kerk heen:
Licht van Christus!

En de acolieten en misdienaars geven dan
het licht van die ene Paaskaars,
door aan een ieder van u.
Iedereen met zijn eigen kleine Paaskaarsje.
En ineens is de hele kerk helemaal vol licht.
Geen kunstlicht, maar echt licht, kaarslicht.
Het Licht van Christus.

Voor mij is dit ook precies het geheim van Pasen.
Want weet u, Pasen begon ook eigenlijk heel klein!
Jezus was op Goede Vrijdag in een donker graf gelegd.
En voor het graf had men een grote steen gerold.

En dan op die Paasmorgen, de eerste dag van de week,
heel vroeg,
de zon was nog maar net op,
gaan drie vrouwen naar het graf toe
om het dode lichaam van Jezus te kunnen balsemen.
Maria Magdalena, Maria de moeder van Jakobus
en Salomé.
En wat zien deze drie vrouwen dan tot hun grote verbazing:
Allereerst dat de steen was weggerold!
Dat was al heel merkwaardig!
En in het graf zien ze vervolgens een jongeman zitten,
die tot hen zegt:
'Hij is verrezen, Hij is niet hier! Kijk maar!
Wat moet dat een overweldigende ervaring zijn geweest!

Maar weet u wat ik nu het interessante vind!
Geen mensenoog heeft gezien
wat daar die drie dagen eigenlijk precies is gebeurd!
Hoe is Jezus uit de doden opgestaan?
Dat is blijkbaar is een zaak geweest
tussen God de Vader en Jezus alleen.
In het verborgene.
Ik zou bijna zeggen, heel privé en persoonlijk.
Onttrokken aan het oog van de mens.

En toen ik daar zo over nadacht,
moest ik ineens denken:
ja, maar zo is ons leven toch ook ooit begonnen,
in het verborgene,
in de de schoot van onze moeder.
Zonder dat een mensenoog dat kon zien.
En dan zelfs negen maanden lang
verborgen voor het oog van de mens.
En pas dan, bij de geboorte,
komen wij tevoorschijn.
Zichtbaar.
Het begin van ons leven hier en nu.

Ieder jaar probeer ik natuurlijk weer opnieuw
het gevoel van Pasen wat dichterbij te brengen.
Wat betekenen Pasen nu eigenlijk voor ons persoonlijk?
Wat betekent het nu voor ons
dat leven sterker is dan de dood!
En natuurlijk weet ik ook wel
dat wij het liefst zouden willen,
dat wij niet meer dodelijk ziek zouden kunnen worden.
Dat er zelfs helemaal geen ziekten meer zouden bestaan.
En dat we ook elkaar niet meer zouden doden
in al die afschuwelijke oorlogen.
En dat we onze rijkdom en ons voedsel
eerlijk zouden delen met iedereen,
zodat er geen kinderen meer zouden hoeven te sterven
van de honger.
Heel eerlijk gezegd: dat zou voor ons toch pas echt Pasen zijn!
Nou, dat is natuurlijk ook helemaal niet zo'n gekke gedachte.

Alleen: zo werkt het niet!
Want dan ga je van de buitenkant naar de binnenkant.
En zo werkt het niet.
Je kunt nog zoveel regeltjes bedenken,
en in zekere zin moet dat ook wel,
maar uiteindelijk zullen al die regeltjes
nooit de wereld werkelijk kunnen veranderen.
Want de werkelijke verandering zal eerst moeten plaatsvinden
in ons hart.
En als in ons hart een nieuw vlammetje gaat branden
dan zal dat kleine vlammetje
uiteindelijk de hele wereld kunnen veranderen.
Soms kan een heel bos in de brand vliegen
door slechts één klein vlammetje.

En op die manier hebben wij dus vannacht
de Paaswake gevierd.
Eerst dus dat hele kleine vuurtje.
Toen de Paaskaars.
En toen iedereen met zijn eigen kleine paaskaarsje.

En toen was de hele kerk vol licht!

En zo denk ik dat Pasen ook een werkelijkheid
in ons persoonlijke leven kan worden,
voordat het de hele wereld
in vuur en vlam kan zetten!
Het begint eerst heel klein in ons hart.
In ons hart moet een besef ontstaan
dat leven sterker is dan de dood.
Natuurlijk zullen wij lichamelijk
nog gewoon moeten sterven.
Maar diep in ons hart mogen we nu al
iets van dat Licht van Pasen ervaren.
Iets van het leven
dat sterker is dan de dood.
Iets van eeuwig leven.

En dat Licht van Pasen mogen we ook
zo veel mogelijk doorgeven
aan de mensen om ons heen.
En dat kleine Lichtje zal niemand kunnen doven.
Want het is geen kunstlicht, maar het is het ware Licht!
Want dat kleine Lichtje is ontstoken
aan het ware Licht van Christus.
En dat is het Eeuwig Licht.

En zo heeft Jezus met Pasen al
dat Eeuwig Licht aangestoken
in onze duistere wereld.
Dat eeuwig Licht kunnen wij zelf niet maken.
Maar dat wil Hij ons wel geven.
En dat begint dus diep in ons hart.
En wie zou dat eeuwig Licht niet willen ontvangen!
Hij wil het vannacht aan u geven!
Zet daarom uw hart open voor Hem.
Zalig Pasen.